

1969 செப்டம்பர் 13] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

எல்லாப் பாதைகளும் ரோமாபுரிக்குச் செல்கிறது என்று சொல்வதைப்போல் எல்லாப் பாதைகளும் அங்கேதான் வரும். மன்னார்குடிக்குப் போகிறேன், சிதம்பரத்திற்குப் போகிறேன், புளியம்பட்டிக்குப் போகிறேன் என்று நிலைமையிருந்தால் நல்லதல்ல எல்லாம் மனித வாழ்க்கை லட்சியத்திற்குத் துணை போகிறோம் என்பதைத் துணைதான் வருகிறார்கள். எல்லோருக்கும் அக்கறை இருக்கிறது. அவர்களுக்கு நீதி கிடைக்கவேண்டுமென்று பாடுபடுகின்ற அரசாங்கத்தை நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நீங்கள் இந்தத் திருத்தத்தை வற்புறுத்த வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்களுடைய பதிலுக்குப் பிறகும் குறைந்த பட்சச் சம்பளம், நியாயச் சம்பளம், வாழ்க்கைச் சம்பளம் என்பதுதான் எங்களுடைய கருத்துக்கள். குறைந்தபட்சச் சம்பளத்தை நியாயச் சம்பளம் என்று ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று அவர்கள் சொன்ன கருத்திற்கு நாங்கள் உடன்படவில்லை. இதில் ஒன்றும் அரசியல் இல்லை. மனிதவாழ்க்கை லட்சியத்திற்கு துணைபோகிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு நான் திருத்தத்தை வற்புறுத்துகிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா அவர்களுடைய திருத்தம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிராகரிக்கப்பட்டது.

திரு. க. இராமமூர்த்தி அவர்களுடைய திருத்தம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டது.

பிரிவு 1 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு இடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவர் அவர்களே, “தமிழ்நாடு, 1969-ம் ஆண்டு வேளாண்மைத் தொழிலாளர் நியாயக்கூலி மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 20/69), திருத்தப்பட்டபடி, நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்” என்று முன் மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, மசோதா திருத்தப்பட்டபடி சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

8. குறுகிய கால விவாதம்.

காவிரி ஆற்றில் மைசூர் மாநில அரசு புதிய அணைகள் கட்டும் முயற்சி, குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன், திரு. க. ர. நல்லசிவன், திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து, திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியன், திரு. ஆ. கு. சுப்பையா, டாக்டர் எச். வி. ஹான்டே, ஹாஜி ம. ரம. பீர் முஹம்மது ஆகியோர்

[பேரவைத் தலைவர்]

[1969 செப்டம்பர் 13]

“காவிரி ஆற்றில் தமிழக அரசைக் கலக்காமல் மத்திய அரசின் அனுமதியின்றி மைசூர் மாநில அரசு புதிய அணைக்கட்டுகள் கட்டும் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டிருப்பதைப்பற்றி விவாதிக்க வேண்டும்” என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். ஏழு பேர்கள் பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது மணி 2½. மூன்றரை மணிக்குள் விவாதம் முடிய வேண்டும். (திரு. கே. வினாயகம் : சாப்பாடு) இப்பொழுது முடியாது. ஒவ்வொருவரும் 8 நிமிடங்களுக்கூட வராது, ஐந்து நிமிடங்கள்தான் வரும் அதற்குள் முடித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : பத்து நிமிடங்கள் கொடுக்க வேண்டும்.

திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம் : இப்பொழுதே இந்த விவாதத்தை முடித்துவிடலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எட்டு நிமிடங்களுக்குள் ஒவ்வொருவரும் முடித்துவிடவேண்டும்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, மிகக் குறுகிய நேரத்திலே அதிகப்படியான விஷயங்களைச் சொல்ல வேண்டி இருக்கிறது. கொஞ்சம் வேகமாகப்பேசவேண்டியிருக்கிறது. காவிரி ஆறு தொன்றதொட்டு தமிழகத்திற்கு வளம் கொடுத்து உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கிக்கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய ஒன்று. காவிரியாற்றின் தண்ணீர் இங்கே வருவது குறைக் கப்படுமானால் அதனாலே தமிழகத்தினுடைய வளமே பாதிக்கப் பட்டு, விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டு பெரும் கஷ்ட நஷ்டத்திற்கு இங்குள்ள மக்கள் ஆளாவார்கள் என்ற பயத்தைக் கொண்டதான் இங்கே இந்த விவாதம் நடத்தப்படவேண்டுமென்று நாங்கள் கேட்டு இருக்கிறோம். ஆகவே மைசூர் மாநில மக்கள் வேறு, தமிழக மக்கள் வேறு என்ற எண்ணம் தமிழகத்திலே இருக்கிற யாருக்கும், எந்தக் கட்சிக்கும் இல்லை. இதுவரையில் சாகுபடி செய்துகொண்டு வரப்படுகின்ற நிலங்கள் பாதிக்கப்படக்கூடாது. மைசூர் மாநிலம், தமிழகம் இரண்டும் இந்தியாவின் அங்கங்கள். யாரும் பாதிக்கப்படக்கூடாது. ஆகவே, இங்குள்ளவர்கள் பாதிக்கப்படக்கூடாது என்ற அளவிலே நாம் விவாதத்தைத் தொடங்கியிருக்கிறோம். நதி எங்கே உற்பத்தியாகிறதோ, அங்கே உள்ளவர்களுக்குத்தான் தண்ணீர் சொந்தம் என்று சொல்வது தவறு. அது ஓடி எங்கு முடிகிறதோ, அது வரையிலுள்ள எல்லோருக்கும் அந்த தண்ணீர் பயன்பட வேண்டும் என்பதுதான் முறை. அதுதான் சர்வதேச நியதி.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

குறிப்பாக, சிந்து நதி நம் பகுதியில் உற்பத்தியானாலும் பாகிஸ்தானுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்கிறோம். நம் பகுதியில் உற்பத்தியாகிறது என்பதற்காக சிந்து நதியை அடைப்பதற்கு நமக்கு உரிமை கிடையாது. மைசூர் மாநிலத்தில் உற்பத்தியானாலும் கூட

1969 செப்டம்பர் 13] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

தமிழகத்திற்குத் தண்ணீர் வருவதை அடைத்துக் கொள்ள அவர்களுக்கு உரிமை கிடையாது. இதுசம்பந்தமாகத் தொடர்ந்து ஒப்பந்தங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. 1892-ம் ஆண்டில் முதல ஒப்பந்தம் ஆகியிருக்கிறது. அதன்படி மைசூர் மாநிலம் நம்முடைய அனுமதி இல்லாமல், மத்திய சர்க்கார் அனுமதி இல்லாமல் எந்த அணையும் கட்டக்கூடாது. கண்ணம்பாடி அணை கட்டுவதற்கு முன்னால் கூட எஸ். டி. கிரிபித் என்பவருடைய ஆர்பிட்டேஷனுக்கு அனுப்பப்பட்டது. 1914-ம் ஆண்டில் அவார்டு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அவார்டை சென்னை சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அதன்பேரில் செகரடரி ஆப் ஸ்டேட்சுக்கு சென்னை சர்க்கார் அப்பீல் செய்திருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி அப்பீல் செய்ததன் மூலம் தாமதம் ஏற்பட்டு யின்னர் பேச்சு வார்த்தை மூலமாக ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. 1924-ல் ஒப்பந்தம் முடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஒப்பந்தப்படிதான் கண்ணம்பாடி அணைக்கட்டு கட்டியிருக்கிறார்கள். மைசூர் மாநில அரசு இதைக் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். தமிழகத்தின் அனுமதியைப் பெற்றுத்தான் அவர்கள் எதையும் செய்யவேண்டும். 1924-ம் ஆண்டு ஒப்பந்தத்திற்கு முன்னால் சாகுபடி செய்த நிலங்களைப் பற்றிப் பேச்சு கிடையாது. புதிதாக எவ்வளவு கொண்டு வரப்படுகிறது என்பதுதான் ஒப்பந்தத்தின் ஷர்த்து. சென்னையில் மூன்று லட்சத்து ஓராயிரம் ஏக்கர் சாகுபடியும் மைசூரில் ஒரு லட்சத்துப் பத்தாயிரம் ஏக்கர் சாகுபடியும் செய்யலாம் என்பது ஒப்பந்தம். மூன்று லட்சத்து ஓராயிரம் என்பது இப்போதுள்ள டியூட்டியை வைத்து. தஞ்சை மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் பழைய நீர்ப்பாசனப் பகுதியில் 40 டியூட்டி. ஒரு கியுசெக்சுக்கு 40 ஏக்கர் நிலம் தண்ணீர் பாய்ச்சலாம். சி.எம்.பி. பகுதியில் 70 டியூட்டி கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கணக்குப்படி ஐந்து லட்சத்துச் சொச்சம் ஏக்கர் தண்ணீர் பாய்ச்ச உரிமை தமிழகத்திற்கு இருக்கிறது. ஆகவே, நம்முடைய ஒப்பந்தத்தை மீறி மைசூர் மாநில அரசு அணைகள் கட்டுவதற்கான முன் முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டிருப்பது நம்முடைய நிலையைப் பாதிக்கும் என்று கருதுகிறேன். அவர்கள் அணை கட்டுவது பற்றி யோசிப்பது வேறு. ஆனால் அவர்கள் சட்ட மன்றத்தில் அறிவிக்கப்பட்டபடி மத்திய அரசைப் பற்றியோ, தமிழக அரசைப் பற்றியோ கவலைப்படாது ஒருதலைப் பட்சமாக முடிவு எடுத்து நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருப்பது தவறானது என்று கூற விரும்புகிறேன்.

மைசூர் மாநில மக்கள் அங்கிருக்கும் தண்ணீரைப் பயன்படுத்திச் சாகுபடி செய்ய வேண்டாமென்பது எங்கள் கருத்து அல்ல. அங்குள்ள மக்களும் வாழ வேண்டும். ஆனால் நம்முடைய ஒப்பந்தம் மீறப்படக்கூடாது. அந்த ஒப்பந்தத்தின் காரணமாக நாம் பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை இங்கே செலவழித்திருக்கிறோம்; அணைகள் கட்டியிருக்கிறோம். நிலங்களைச் செப்பனிட்டி சாகுபடி செய்துகொண்டிருக்கிறோம். இதற்குப் பாதகம் ஏற்படும் வகையில் அங்கே புதிதாக அணை கட்டுவது தவறு என்றுதான் கூற

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1969 செப்டம்பர் 13]

விரும்புகிறேன். தமிழ்நாடு அரசு அதிகப்படியான நிலங்களைச் சாகுபடிக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறது என்று கூறலாம். அந்த ஒப்பந்தப்படி அமராவதி, பவானி போன்ற இடங்களில் அணைகளைக் கட்டிக்கொள்ள அனுமதி இருக்கிறது. மொத்தமாகச் சேர்த்து தண்ணீர் உபயோகிக்கும் கொள்ளளவு மைசூர் மாநிலம் 45,000 மில்லியன் கன அடி தண்ணீரும் நம்முடைய மாநிலம் 93,005 மில்லியன் கன அடி தண்ணீரும் உபயோகிக்க உரிமையுண்டு. ஆகையால் அந்த அணையை அவர்கள் கட்டுவதன் மூலம் 45,000 கன அடி தண்ணீர் அவர்கள் உபயோகிக்கலாம் என்பதை மீறக்கூடாது. அவர்கள் அணை கட்டுவதற்கான நிலையைப் பார்க்கும்போது நம் முடைய நிலை மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறது. அது தஞ்சை மாவட்ட மக்களிடத்தில் ஒரு பய உணர்ச்சியை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. உபரி தண்ணீரை உபயோகிப்பதாக இருந்தால் மத்திய சர்க்கார், மைசூர் மாநில அரசு, தமிழக அரசு கலந்து பேசி ஒரு முடிவுக்கு வந்து உபரித் தண்ணீரைப் பயன்படுத்த அணை கட்டுவது பற்றிக் கவலை இல்லை. நம்முடைய உரிமை பாதிக்கப்படக்கூடாது. மைசூர் மாநிலத்தில் உற்பத்தியாகின்ற காரணத்தால் அந்தத் தண்ணீர் முழுவதையும் அவர்களே பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்று அங்கே சேட்பட்ட கருத்து தவறானது. ஏதோ ஒருவருக் கொருவர் விரோதம் இருப்பது போல் பேசுவது தவறு. எந்தப் பகுதியில் உற்பத்தியாகிறதோ அவர்களுக்கு இருக்கிற உரிமையை விட, சங்கமம் ஆகிற பகுதியில் இருகின்றவர்களுக்கு முழு உரிமை உண்டு, முன் உரிமையும் உண்டு. சங்கமப் பகுதிகளில்தான் அதிகப் படியான விவசாயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. கடைசியில்தான் டெல்டா பகுதி; அவர்களுடைய உரிமை எந்த வகையிலும் பாதிக்கப்படக்கூடாது. மைசூர் மாநிலத்துடன் மூன்று செய்து கொண்ட ஒப்பந்தம் 1974-ம் ஆண்டுடன் காலாவதி ஆகிறது. ஆகவே, அந்த ஒப்பந்தத்தைப் பற்றி மறு பரிசீலனை செய்து புதிய ஒப்பந்தம் செய்து கொண்ட பிறகுதான் மைசூர் அரசு காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கூறி அதற்கான வழிவகைகளைக் காணவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, இப்போது விவாதத்தில் இருக்கும் தீர்மானம் குறித்து என்னுடைய ஆலோசனைகளைக் கூற விரும்புகிறேன். 1924-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு அரசும், மைசூர் அரசும் காவிரி நீர் சம்பந்தமாகச் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தம் 1974-ம் ஆண்டு முடிவடைய இருக்கிறது. இதற்கிடையில் மைசூர் அரசு காவிரியில் வந்து விழுகின்ற உபநதிகளில் தண்ணீரை மறித்து அவர்களுடைய ராஜ்யத்திற்குப் பாசன வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அம்மாதிரி செய்வதன் மூலம் தமிழ்நாடு மட்டும் பாதிக்கப்பட மாட்டாது; இந்தியாவையே அது பாதிக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். தமிழ்நாடு உணவு உற்பத்தியில் முன்னணியில் நின்று கொண்டிருக்கிறது. தமிழ்நாடு உணவு உற்பத்தி செய்து மற்ற மாநிலங்களுக்கு உணவு அளித்துக் கொண்

1969 செப்டம்பர் 13] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

டிருக்கிறது. அத்தகைய தமிழ் நாட்டிலே இத்தகைய நிலைமை ஏற்பட்டால் என்ன ஆகும் என்று பார்க்க வேண்டும். தஞ்சை மாவட்டத்தில் தற்போது 15 லட்சம் ஏக்கரா வரை சாகுபடி ஆகிக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த அளவுக்குக் காவிரி நீர்ப்பாசனம் வருகிறது என்பதை நாம் அறிவோம்.

காவேரி நீர்ப்பாசனத்தைப் பயன்படுத்தி வந்தும்கூட இன்றைய தினம் தண்ணீர் பஞ்சம் தஞ்சையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. போதுமான தண்ணீர் இல்லாமல் காலத்தில் விவசாயம் செய்ய முடியாததொரு நிலைமை தஞ்சை மாவட்டத்தில் இன்றையதினம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக வேண்டி பூயிக்கு அடியில் உள்ள நீரை எடுத்து விவசாயம் செய்யவேண்டுமென்று பெருத்த முயற்சி செய்தாலும்கூட மற்ற மாவட்டங்களை விட அதிக ஆழத்தில் தண்ணீர் இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுவதன் காரணமாக கீழே இருக்கிற தண்ணீரை எடுக்க முடியாத ஒரு நிலைமை தஞ்சை மாவட்டத்தில் இன்றையதினம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இன்று இரு ராஜ்யங்களுக்கும் இடையே ஒரு பெரிய விவகாரம் ஏற்பட்டு இரு ராஜ்ய மக்களுக்கிடையே மனக்கசப்பு ஏற்படாத அளவிற்கு இதை ஒரு தேசியப் பிரச்சனையாக மத்திய அரசு பார்க்க வேண்டும். அப்படி இதை ஒரு தேசியப் பிரச்சனையாகப் பார்ப்பதன் மூலமாகத்தான் இன்று ஏற்பட்டுள்ள விவகாரங்களைத் தீர்க்க முடியும். சமீபத்தில் நம் அரசும் கேரள அரசும் உட்கார்ந்து பேசி தமிழகத்திற்கும் கேரளத்திற்கும் இடையே உள்ள தண்ணீர் விவகாரத்தை முறையாகப் பைசல் செய்து கொண்டோம். அது குறித்து இரு ராஜ்ய மக்களும் பாராட்டுகிறார்கள். அதேபோல் மைசூர் அரசுக்கும் தமிழ்நாடு அரசுக்கும் இடையே உள்ள இந்தத் தண்ணீர் விவகாரத்தைத் தீர்த்து வைக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் மத்திய அரசு இதில் உடனடியாகத் தலையிடவேண்டும். அப்படி மத்திய அரசு தலையிடுவதன் மூலமாகத்தான் இரு ராஜ்ய நலன்களும் பாதிக்கப்படாமல் இரு ராஜ்யங்களுக்கும் பாசன வசதி கிடைக்கக்கூடிய அளவிற்கு, ஒரு மாநிலமும் பாதிக்காத அளவிற்கு ஒரு சமரசத் தீர்வு காண்பதற்காக வேண்டி மத்திய அரசு சும்மா வாளாவிருக்காமல் உடனடியாக இரு மாநில முதல் அமைச்சர்களை யும், இரு மாநிலங்களிலும் இருக்கக்கூடிய நீர்ப்பாசன பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர்களையும் அழைத்து வைத்து சமரசம் பேசி 1974-ல் காலாவதியாகும் கெடுவை இன்னும் ஒரு 50 ஆண்டுகளுக்காவது நீடிக்க வேண்டும் என்ற ஒப்பந்தத்தை செய்வதன் மூலமாகத்தான் தமிழ் நாட்டில் அதிகப்படியான உற்பத்தி செய்து இந்தியாவிற்கு உணவு அளிக்கக்கூடிய ஒரு நிலைமையை தமிழ்நாடு ஏற்படுத்த முடியும்.

மற்ற மாநிலங்களை விட தமிழ்நாட்டில்தான் இன்றையதினம் அதிகமாக விளைந்து கொண்டிருக்கிறது. மற்ற மாநிலங்களில் பெருவெள்ளம் எல்லாம் ஏற்பட்டு பாதிப்பு ஏற்பட்டிருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறோம். இங்கு அப்படியொன்றும் இல்லாமல் நல்ல

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா], [1969 செப்டம்பர் 13]

விதமாகப் போய் கொண்டிருக்கிறது. மைசூர் மாநில அரசு பகைமை உணர்ச்சியோடு அல்லது வேண்டுமென்றே காவிரியில் வருகிற தண்ணீரைத் தடுப்பது என்பது நியாயமான காரியமாக இருக்கமுடியாது. ஆகவே இரண்டு ராஜ்யங்களுக்கும் இடையே விவகாரங்கள் இல்லாமல் இருக்கக்கூடிய முறையில் மத்திய அரசு தலையிட்டு ஒரு சமரசம் செய்து இப்பிரச்சனையைத் தீர்த்து வைக்கக் கூடிய முறையில் ஏகோபித்த ஒரு தீர்மானத்தை மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி அவர்கள் இதில் தலையிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. ர. நல்லசிவன் : மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றையதினம் தமிழகத்தில் காவிரிப் பிரச்சனையைத் தவிர மீதியுள்ள நீராதாரங்களில், அந்த அணைகளில் எல்லாம் தண்ணீர் போதுமான அளவு கிடையாது. பெரியாறு, வைகை, பவானி, அமராவதி என்று இப்படி எந்த ஆற்றை எடுத்துக் கொண்டாலும் போதுமான தண்ணீர் அங்கு கட்டப்பட்டுள்ள அணைக்கட்டுகளில் கிடையாது. இன்று நமக்கு உயிருட்டக்கூடிய, நம்பிக்கை ஊட்டக்கூடிய ஒரு பெரிய நதித் திட்டம் இந்த காவிரி யாகத்தான் இருக்க முடியும். இந்தக் காவிரி ஒப்பந்தத்தைப் பொறுத்தவரையில் 1924-ம் ஆண்டு ஒப்பந்தப்படி ஒப்பந்தம் 1974-ம் ஆண்டில் முடிந்து விடுகிற காரணத்தினால் புது ஒப்பந்தம் ஏற்படுவதற்கு முன்னதாக பல காரியங்களை முடித்துக் கொள்ளவேண்டும் என்ற மனப்போக்கில் புதிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கத் துண்டியிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன்.

காவிரி உற்பத்தியாவது மைசூரில். அது பெருவாரியான அளவில் பாசனம் கொடுப்பது தமிழ்நாட்டில். இது இங்கு மட்டுமல்ல. இந்தியாவில் உள்ள எந்த நதியை எடுத்துக்கொண்டாலும் இந்த நிலைமைதான். கங்கை உற்பத்தியாவது ஒரு இடத்தில், அதனால் அதிகப்படியான அளவில் பாசன வசதி பெறுவது இன்னொரு இடமாகும். இப்படித்தான் சிந்து, பிரம்மபுத்திரா போன்ற நதிகள் உற்பத்தியாவது ஒரு மாநிலத்தில், அதனால் பயன் பெறுவது பிற மாநிலங்கள் என்ற நிலைதான் இருக்கிறது. இது இயற்கை. ஒரு நதியை அது உற்பத்தியாகிற இடத்தில் தேக்கி அதே இடத்தில் அணை கட்டி நிச்சயமாகப் பாசனத்திற்குக் கொண்டுவரமுடியாது. அப்படிச் செய்தாலும் குறைந்த அளவு பூமிக்குத் தான் பாசன வசதி செய்து கொடுக்க முடியுமே தவிர அதிகப்படியான பூமியைப் பாசன வசதி பெறச் செய்யமுடியாது. இதை உணர டெக்னிக்கல் எக்ஸ்ப்பர்ட்டாக இருக்கவேண்டிய தில்லை. சாதாரண அறிவு உள்ளவர்களால் கூட இதை உணர்ந்து கொள்ள முடியும். காவிரி மைசூர் மாநிலத்தில் 3 லட்சம் ஏக்கர்களுக்குத் தான் பாய்கிறது. தமிழ்நாட்டில் 15 லட்சம் ஏக்கர்களுக்குமேல் பாய்கிறது என்றால் அது இயற்கையின் அமைப்பும், நாம் முன்பு செய்துகொண்ட ஒப்பந்தமுமாகும். தமிழ்நாடு வேண்டுமென்றே எதையும் செய்யவில்லை.

1969 செப்டம்பர் 13] [திரு. க. ர. நல்லசிவன்]

உறுப்பினர்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நொய்யலில் சில திட்டங்கள் போடப்பட்டு இருந்தன. அத்திட்டங்கள் மூன்றாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருந்தன. மைசூர் அரசாங்கம் அவற்றை அப்சேபித்ததன் காரணமாக அவை மூன்றாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத் திலிருந்து நீக்கப்பட்டன. நமக்கிடையே ஏற்பட்டுள்ள ஒப்பந்தத்தை நாம் எந்தவகையிலும் புறக்கணித்ததாகத் தெரியவில்லை. தமிழ்நாட்டிற்குள்ள வசதிகள் மிகக் குறைவு. காவிரி ஒன்றுதான் இருக்கிறது. மைசூருக்கு காவேரி இருக்கிறது. அங்கப்பத்திராவை முழுமையாக அனுபவிக்கக்கூடிய வசதி இருக்கிறது அவர்களுக்கு. நான் பொறுமைப்பட்டுச் சொல்லவில்லை. அவர்கள் கிருஷ்ணாவில் பங்கு பெறுகிறார்கள். அதற்காக இதை இங்கே மட்டும் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. முன்பிருந்த சர்க்கார் அந்த ஒப்பந்தத்தை மீறியிருப்பதாக தகவல் இல்லை. 1974-ல் ஒப்பந்தம் முடிவடையப் போகிறது. அதற்குள் எல்லாவற்றையும் செய்து முடிக்கவேண்டும் என்பதுதான் அவர்கள் எண்ணம். நாம் கோளாவோடு உட்கார்ந்து பேசி ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு தண்ணீரை கொடுத்திருக்கிறோம் அல்லவா. பவானி பகுதியிலிருந்து ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு தண்ணீர் கொடுத்திருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: 1974-ம் ஆண்டோடு நாம் செய்து கொண்டிருக்கிற 1924-ம் ஆண்டைய உடன்பாடு முடிவடைகிறது என்ற தவறான கருத்தை அடிப்படையாக வைத்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசத் தேவையில்லை. ஏனென்றால் 1974-ம் ஆண்டோடு இந்த ஒப்பந்தம் முடிவு அடையப் போவதில்லை. 1974-ம் ஆண்டில் ஒரு மறுபரிசீலனையான். அந்த மறுபரிசீலனையில் 'லிமிட் க்ளோஸ்' பாதிக்கப்படாத அளவில் மறுபரிசீலனை செய்து 'சர்ப்ளஸ் வாட்டர்', அதிகப்படியாக வருகிற தண்ணீரை எப்படிப் பகிர்ந்து கொள்வது என்பதுதான் 1974-ல் வருகிற ஒப்பந்தம். ஆகவே இது சம்பந்தமாக குழப்பமான கருத்துக்களை வெளியிட வேண்டாம். 1974 லோடு ஒப்பந்தம் தீர்ந்து விடப்போவதில்லை. அது என்றைக்கும் நிரந்தரமான ஒப்பந்தம். அதை மைசூர் அரசு தவறாகப் புரிந்து கொண்டிருப்பார்களானால் அவர்களுக்கும் உறுப்பினர்கள் கூறிய கருத்துக்களுக்கும் இதைப் பதிலாகச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. க. ர. நல்லசிவன்: நன்றி. நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகள் அப்படி எண்ணத் தோன்றுவதாக இருக்கின்றன. தஞ்சை, திருச்சி, தென்ஆர்க்காடு, சேலம் ஆகிய மாவட்டங்கள் காவிரியின் பலனை நேரடியாகப் பெற்று வருகின்றன. தமிழ்நாட்டுக்கு ஒட்டு மொத்தமாக அதன் பலன் கிடைக்கிறது. பல தொழிற்சாலைகள் அதைச் சுற்றி இருக்கிறது. ஆகவே, சிறு குறைகள் ஏற்பட்டாலும் தமிழ்நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சி, நீர்ப்பாசன ஆதாரங்கள் இவை எல்லாம் கெட்டுவிடும் என்பதற்காகத்தான் இதை அழுத்தமாகச் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. 1836-ல் திருச்சி ஜில்லாவில்

[திரு. க. ர. நல்லசிவன்] [1969 செப்டம்பர் 13]

விளாத்தலைமேல் அணைக்கட்டு கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதிலிருந்து ஹேமாவதி, கபினி, லட்சுமணதீர்த்தம் ஆகியவற்றிற்கு தண்ணீர் கொடுத்ததாக கல்வெட்டு இருப்பதாகத் தெரிகிறது. சமீபத்தில் ஹேமாவதி, கபினி, லட்சுமணதீர்த்தம் பொறுத்தவரையில் அஸ்திவாரம் போட்டிருப்பதாகச் செய்தி வருகிறது.

மீதி உள்ளவைகளிலே, அதாவது இந்த “டெக்னிக்கல் கமிட்டி ஆன் தி காவேரி பேசின் ப்ராஜக்ட்” க்குப் பின்னால்தான் இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கும் இந்தப் பெரிய விவாதமே கிளம்பியிருக்கிறது. கமிட்டி போட்டுச் செய்திருக்கிறார்கள். எப்படியிருந்த போதிலும் ஒப்பந்த முறையிலே செய்து கொள்ளப்பட்டதில் ஆட்சேபணை கிடையாது, ஆனால் ஒரேயொரு வார்த்தைதான் ஆட்சேபணையில் வருகிறது. இந்த ஒப்பந்தத்தில் குறிப்பிடப்படாத இன்னும் இருக்கக்கூடிய 20 திட்டங்களையும் நாங்கள் நிறைவேற்றுவோம் என்று அவர்கள் சட்டசபை நடவடிக்கைகளில் பதில் சொல்லும்போதுதான் பயம் ஏற்படுகிறது. இந்த அரசாங்கம் இந்த பிரச்சனை வெளியிலே வந்தவுடனேயே முதலமைச்சரவர்களும் மராமத்து அமைச்சரவர்களும் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துத் தீவிரமாக முயற்சியெடுத்ததை உண்மையிலேயே பாராட்டுகிறேன்.

அதுமாத்திரம் அல்ல, இன்னும் இந்தப்பிரச்சனையைப் பொறுத்தவரையிலே மிகவும் ஆழமான கண்ணோட்டத்தோடு இருக்க வேண்டும், ஜாக்கிரதையாக மத்திய சர்க்காரை அணுகவேண்டும். இரண்டாவதாக, மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்தி இதன்மீது 3 பேரும் அதாவது ஒன்று, மைசூர் அரசாங்கம், இரண்டு தமிழ்நாடு அரசாங்கம், மூன்று மத்திய சர்க்கார் இவர்களுடைய பிரதிநிதிகள் உட்கார்ந்து தெளிவான முடிவெடுக்க வேண்டும். இரண்டாவதாக நமக்குள்ளே ஒருவருக்கொருவர் நம்பிக்கையில்லாவிட்டாலும் வேறு மாநிலங்களிலிருந்து இன்ஜினியர்களை, டெக்னிக் தெரிந்தவர்களை வைத்து மறுபடியும் புனர் பரிசீலனை செய்து ஒருவருக்கொருவர் விவகாரம் இல்லாமல் செய்து கொள்ளப் பார்க்கலாம். அதிலும் நம்பிக்கையில்லாவிட்டால், வெளிநாட்டிலேயிருந்து இன்ஜினியர்களைக் கொண்டுவந்து முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். ஆகவே, இந்தக் காரியத்தைத் தெளிவாக, திட்டவட்டமாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

ஹாஜி ம. மு. பீர் முஹம்மது: பேரவைத் தலைவரவர்களே, கர்நாடக மாநிலத்திலிருந்து தமிழ்நாட்டிற்கு வருகின்ற காவிரி நதியில் கர்நாடக மாநில அரசு தங்களுக்கிருக்கின்ற உரிமை என்று கூறிக்கொண்டு அவர்கள் பெரிய அணைக்கட்டுகளைக் கட்டுவதற்கு முயற்சிப்பது அவர்களுக்கு வேண்டுமானால் உரிமைப் பிரச்சனையாக இருக்கலாம். அனால் நம்முடைய நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் அது உயிர்ப்பிரச்சனை என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். உரிமை எந்த அளவுக்கு அவர்களுக்கு இருக்க

1969 செப்டம்பர் 13] [ஹாஜி ம. மு. பீர் முஹம்மது]

கிறது என்று நாம் எண்ணிப் பார்க்கும் நேரத்திலேதான் அந்தத் தனியார் திட்டத்தை அடிப்படையாக வைத்து கர்நாடக மாநில சட்டமன்றத்திலே விவாதிக்கப்பட்ட அந்த நேரத்தில் அங்கிருக்கும் முதலமைச்சரவர்கள் ஏற்கெனவே தொடங்கியுள்ள ஹேமாவதி, காபினி, சுவர்ணமுகி திட்டங்கள் 1974-க்குள் பூர்த்தியாகி விடும் என்றும் கூறியுள்ளார்கள். இந்தத் திட்டம் ஏற்கெனவே தொடங்கிவிட்டது என்றால், நம்முடைய மாநில அரசுக்கு அது தெரியாது தொடங்கப் பட்டு திட்டம் நிறைவேறிக்கொண்டிருக்கிறதா அல்லது தொடங்கியிருக்கிறதா என்று கூறுவதே, பிரச்சனையை அவர்கள் நெருக்கடிக்கு ஆளாக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் கூறுகிறார்களா என்பதை மத்திய அரசை வைத்துக்கொண்டு தீவிரமாக அதனுடைய நடவடிக்கையின் மூலம் கவனிக்க வேண்டிய சூழ்நிலையை நம்முடைய தமிழ்நாட்டு அரசுக்கு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

1924-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாட்டிற்கும் மைசூருக்கும் ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத்தை அடிப்படையாக வைத்துப் பார்த்தால் 4500 கோடிகளான அடி தண்ணீரை தேக்கி வைத்துக்கொள்ள உரிமை உண்டென்று அங்கிருக்கின்றவர்கள் விவாதிக்கிறார்கள். ஆனால் சட்டமன்ற விவாதத்தில் 4500 கோடி கன அடித் தண்ணீரைத் தேக்கி வைக்க உரிமையில்லை; 1000 கோடி கன அடி தண்ணீரைத்தான் தேக்கி வைக்க முடியும் என்று ஒரு உறுப்பினர் கூறியிருக்கிறார். ஆகவே, கர்நாடக மாநில அரசைப் பொறுத்தவரையில், அவர்களுக்குள்ள உரிமை எவ்வளவு என்பதில் அங்கே நடந்திருக்கும் விவாதங்களின் அடிப்படையை வைத்துப் பார்க்கும்பொழுது குழப்பமாக இருக்கிறது என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். 1924-ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தத்தை அடிப்படையாக வைத்து இவ்வளவு கன அடித்தண்ணீரை அவர்கள் தேக்க வைத்துக் கொள்ளலாம் என்பதை நம்முடைய அரசு மிகக் கவனத்தோடு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

கர்நாடக மாநில அரசு காவிரி நதியின் மீது எந்தத் திட்டத்தையும் மேற்கொள்ளும்பொழுது நீரோட்டம் குறைந்து போய் மேட்டூர் நீர்த்தேக்கத்தில் நீர்வரத்து குறைந்து தஞ்சை மாவட்டத்தில் விவசாயம் பாதிக்கும்படி விடக்கூடாது, அப்படி விட்டால் நம்முடைய நாட்டினுடைய உணவுப் பிரச்சனையான உயிர்ப் பிரச்சனை மிகவும் கெட்டுவிடுவதோடு நாட்டிலே பொதுவாக அமைதியே கெட்டுவிடக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிடும். இதை நம்முடைய அரசு மத்திய அரசுக்கு எந்த முறையில் எல்லாம் எடுத்துக் கூற முடியுமோ அந்த முறையிலேயேல்லாம் எடுத்துச் சொல்வதற்கு முயற்சிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

நம்முடைய பொதுப்பணித்துறை அமைச்சரவர்கள் இந்தப் பிரச்சனைக்காக டெல்லிக்குப் போய்விட்டு வந்து அறிக்கையில் கூறியுள்ளபடி, தமிழ்நாடு அரசாங்கத்தின் சம்மதத்தைக் கேளாது கர்நாடக மாநில அரசு காவிரி ஆற்றில் தன்னிச்சையாக அணைத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றத் தீர்மானித்திருப்பதால் ஏற்பட்ட கவலை

[ஹாஜி ம. மு. பீர் முஹம்மது] [1969 செப்டம்பர் 13]

தரும் நிலையை பிரதமர் திருமதி இந்திராகாந்தி அவர்களும், இந்திய மத்திய அரசு பாசன மின் சக்தி அமைச்சர் டாக்டர் கே. எல். ராவ் அவர்களும் நன்குணர்ந்துள்ளனர். இவ் விஷயத்தை கவனித்து ஆவன செய்வதாகக் கூறினர் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கூறியிருந்தாலும் நம்முடைய உயிர்ப் பிரச்சினையான இந்தப் பிரச்சனையில் வெகு விரைவில் ஒரு நல்ல முடிவு கர்நாடக அரசும், தமிழ்நாடு அரசாங்கமும், மத்திய அரசும் சேர்ந்து பேசுவதால் ஏற்படக்கூடிய நிலையை நம்முடைய அரசு ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை நிறைவு படுத்திக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, நம் முன்னாவிருக்கும் பிரச்சனை சட்டப் பிரச்சனை அல்ல. அவர்களுக்கு உரிமை உண்டா, நமக்கு உரிமை இருக்கிறதா, உரிமை இல்லையா என்று உரிமைப் பிரச்சனையாகப் பார்த்தால் இது காணாது. இது அரசியல் பிரச்சனை. இந்திய மக்களின் ஒருமைப்பாட்டை இந்தியாவின் பல்வேறு மாநிலங்களில் மொழி, பேச்சு, தேசிய இணக்கம், இந்திய மக்களின் வரலாற்று ரீதி, ஒற்றுமை இதைப் பேணிக் காக்க வேண்டிய அரசியல் பிரச்சனையின் அங்கமாக, பகுதியாக இந்தப் பிரச்சனையை அணுகுவதுதான் சரியாகயிருக்கும் என்பது என்னுடைய கட்சியின் கருத்து. உரிமை இருக்கிறது, உரிமை இல்லை என்ற வட்டத்திலே பார்த்துப் பயன் இல்லை. இன்று அனைவரும் பேசிவரும், கே. எல். ராவ் அவர்களே ஆரம்பித்து வைத்திருக்கும் கங்கை காவிரி இணைக்கும் திட்டம் வருகிறது. அந்தத் தண்ணீர் யாருக்குச் சொந்தம்? கங்கைக்குச் சொந்தமா, கோதாவரிக்குச் சொந்தமா அந்தத் தண்ணீர்? அந்தத் தண்ணீர் ஒற்றுமைக்கு ஒரு மிகப் பெரிய சின்னமாக அமையும். ஆகவே, அந்த விஷயத்தை விட்டு, மக்கள் அனைவருடைய ஒட்டு மொத்தமான முன்னேற்றத்திற்கு, சமத்துவத்திற்கு அங்கீகரிப்பு இருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். அதற்குத் துணை போகும், ஒத்துழைப்பு தரும் காரியமாக அதைப் பார்க்க வேண்டுமென்பது என்னுடைய கட்சியின் அபிப்பிராயம்.

குறிப்பாக தமிழக மக்கள், கன்னட மக்கள் இவர்களிடையே நீண்ட காலமாக இருந்து வரும் நல்லுறவு மேலும் வளர வேண்டும், நீடிக்க வேண்டும். அதை நீடிப்பதற்கு நம்மாலான அளவுக்கு நாம் உதவி செய்ய வேண்டுமென்ற கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட விஷயங்களில் திடீரென்று மைசூர் அரசு ஏன் மத்திய சர்க்காரோடு கலந்து கொள்ளாமல், நம்மிடமும் கலந்து கொள்ளாமல் இப்படி ஒரு முடிவை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லும் நேரத்தில்தான் அரசியல் வந்துவிடுகிறது.

கெட்ட அரசியல் வந்துவிடுகிறது என்று நான் ஐயப்படுகிறேன். பேச்சு வார்த்தைகளுக்கு இடமே அளிக்காமல் மத்திய சர்க்காரை கலந்துகொள்ளாமல் இப்பொழுது என்ன அவசரம் வந்துவிட்டது? நிஜலிங்கப்பர்வின் கோபமா? அவர் சம்பந்தப்பட்ட மாநிலம்,

1969 செப்டம்பர் 13] [திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன்]

அவர் சம்பந்தப்பட்ட மாநிலத்தில் இருக்கக்கூடிய அரசு திடீரென்று மத்திய அரசைக் கலந்துகொள்ளாமல் திடீரென்று வேண்டுமென்றே ஏன் செய்ய வேண்டும்? சிலபேர் வாலாட்டம் என்று பேசினார்கள். வாலாறுந்து போவதால் இப்படிப்பட்ட நிலைக்கு வந்திருக்கிறதோ என்ற சந்தேகம் எழுகிறது.

கன்னட மக்களுக்கும், தமிழக மக்களுக்கும் சண்டை இல்லை, இருந்தது இல்லை, இருக்கப்போவதில்லை. சில அரசியல் கட்சிக் காரர்கள், அவ்வப்பொழுது அந்த மாநில மக்கள், இந்த மாநில மக்கள் என்று தூண்டிவிடுவது வேலையாகிவிட்டது. மைசூர் மாநில சட்டசபை தலைவரே தண்டவாளத்தில் உட்கார்ந்து கொள்கிறார் எல்லைப்பிரச்சனை என்று. இப்படி மக்களுக்கிடையே விரோத உணர்ச்சியை தூண்டிவிடக்கூடிய நிலை தோன்றுகிறது. அப்படிப் பட்ட நிலையைத் திருத்திக்கொள்ள முன்வரவேண்டும். அதற்கு மத்திய சர்க்கார் துணையாக இருக்க வேண்டும். அவ்வாறுதான், நாம் இந்த விஷயத்திலே பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அரசியல் விவேகம் காட்டப்படவேண்டும்.

முதலமைச்சரவர்கள் தெளிவாக்கிவிட்டார்கள். ஏற்கெனவே உள்ள ஒப்பந்தத்தின்படி 1974-க்குப் பின்னாலே ஏதோ நமக்குப் புதிய ஆபத்து வந்துவிடப் போவதில்லை, ஒப்பந்தம் நீடிக்கும். மேலும் உள்ள உபரித் தண்ணீர் அதிகமாகக் கிடைப்பது, நமக்கும் கிடைக்க வேண்டும், கன்னட மக்களுக்கும் கிடைக்க வேண்டும். அவர்களுக்கும் நஞ்சை வளமாக மாறவேண்டும், தமிழ்நாட்டிலும் நஞ்சை நிலங்களாக மாறி நமக்கு உணவுப் பிரச்சனை இல்லாத நிலை ஏற்படவேண்டும். அப்படி பாஸ்பர உதவியோடு இந்தப் பிரச்சனையில் அணுக வேண்டும். அரசியல் விவேகம் இருக்க வேண்டும். இரண்டு மாநிலங்களுக்கும் ஒற்றுமை இருக்கவேண்டும். கோள மக்களுக்கும் நமக்கும், ஆந்திர மக்களுக்கும் மைசூர் மக்களுக்கும் ஒற்றுமை என்று இப்படி இந்திய மக்களின் ஒற்றுமையைப் பார்க்க வேண்டும். உரிமை, கடமை, சட்டம், ஒப்பந்தம் என்று மட்டும் போடுவதாயிருந்தால் திருப்தி அடைய முடியாது என்று சொல்லி, மத்திய சர்க்கார் தடுத்து நிறுத்தி, சுமுகமாகத் தீர்வு கண்டு, ஒற்றுமை மேலும் பெருகவும், கன்னட மக்களுக்கு எந்தவிதமான குறைவும் ஏற்பட்டுவிடாமல் இதற்கு முடிவு காண வேண்டுமென்று என்னுடைய கட்சியின் சார்பில் வற்புறுத்திக்கூறிக்கொண்டு அமர்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : On behalf of the Tamil Nadu Legislature Swathantra Party, we view with great concern the decision of the Mysore Government to go ahead and to implement certain projects on the rivers Kabini and Hemavathi against the agreement of the two Governments of Madras and Mysore entered into during the year 1924. The Chief Minister of Mysore appears to have said that Government was accelerating work on the Kabini and Hemavathi projects, while it had taken up the Suvarnavathi project also.

[Dr. H. V. Hande] [1969 செப்டம்பர் 13]

He was sure that Suvaranavathi project would be completed by 1970 and he assured the House that the Hemavathi and Kabini reservoirs would store water by 1974. Through this House I request and I beseech all opposition parties in Mysore and the ruling party there to see that this is not reduced to a regional warfare but elevated to a higher sphere namely, the welfare of the people of Mysore State and Tamil Nadu. Here I would like to briefly touch upon one or two important points.

I have an extract from Mysore gazetteer. On 18th February 1924 an agreement was concluded between Madras and Mysore Governments in connection with Krishnarajasagar dam and reservoir. The Arbitration having proved infructuous, protracted negotiations followed, which ended in the Agreement. The Reservoir is to be of a storage capacity of not higher than 112 feet above the sill of the under-sluices or 124 feet above the bed of the river. The extent to which fresh irrigation can be carried on in Mysore under the Cauvery and its tributaries and in Madras under the Cauvery-Mettur project, was fixed. That agreement, as our Chief Minister said, would be renewed by 1974. In the event of a dispute between the two Governments touching the interpretation, operation or carrying out of this agreement, the matter was to be referred for settlement to arbitration, or if the Governments so choose, to the Government of India. After the agreement, we have now the Central Water and Power Commission. In this connection I will read out from a book which contains all agreements in South India. In Mysore No. LV on page 264 the agreement is referred to. In para II it is stated as follows :—

“The Mysore Government shall not, without the previous consent of the Madras Government, or before a decision under Rule 4 below, build (a) any ‘New Irrigation Reservoirs’ across any part of the thirteen main rivers named in the Appended Schedule A or across any stream named in Schedule B.”

It is further stated in para III as follows :—

When the Mysore Government desires to construct any “New Irrigation Reservoir” or any new anicut requiring the previous consent of the Madras Government under the last preceding Rule, then, full information regarding the proposed works shall be forwarded to the Madras Government and the consent of that Government shall be obtained previous to the actual commencement of work.”

This agreement was concluded a long time ago during the British Regime. The Schedule A contains the rivers Lakshmanathirtha, Kabini, Pongula (Swarnavathi) and tributary Hemavathi. Most important is Hemavathi. There is then ‘Yagasi’ up to Belur bridge. The agreement is signed by Mr. P. Hawkins, Secretary, P.W.D. and Mr. A. R. Banerjee, Dewan of Mysore. It is dated 18—2—24.

1969 செப்டம்பர் 13] [Dr. H. V. Hande]

Since time is limited, I shall touch upon one or two points only. This should not be reduced to a sort of warfare between the two Governments. They should come together sit across a table and come to decisions. Let there be full co-operation between the people of Tamil Nadu and Mysore State, about the possibility of exploiting the river Cauveri. I hope our views will reach Mysore. We have got only one river namely Cauveri. All our projects especially in Thanjavur (our granary) depend on Cauvery river. If the quantity of water in Cauvery is reduced, it will be a dangerous proposition. Whereas Mysore have plenty of advantages, natural resources, to exploit, we have nothing except Cauveri. I am sure Mysore Government will view this sympathetically and come to a suitable agreement with us. I suggest that the Chief Minister of Tamil Nadu should express unanimous concern of this House and have straightaway a dialogue with the Chief Minister of Mysore. It will be very easy to talk to him. Bangalore and Madras are connected by phone. He can dial and have a talk with the Chief Minister of Mysore. Mysore Government has earmarked Rs. 50 crores for this project and for this current year, Rs. 10 crores have been allotted. The work may start at any time.

There is another point. Whenever there is a controversy, the usual convention is that the lower riparian right should have precedence over the upper riparian right. That is the principle of natural justice. The tendency of most of the opposition parties in any State seems to play up some regional force against the ruling party. I hope we, in Tamil Nadu (all opposition parties here) will strengthen the hands of our Chief Minister in coming to a suitable solution of this problem with Mysore. I beseech of all opposition parties and ruling party in Mysore. Let us not make this an emotional issue. Let there be no surcharge or emotion on this, which touches the food problem of the entire South India. Thank you.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது அவை முன் எல்லாக் கட்சிகளும் ஏகமனதாகச் சேர்ந்து கொண்டு வந்த ஒரு பொருள் விவாதத்திலே இருக்கிறது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே எல்லோரும் ஒருமித்த கருத்தில்தான் இருக்கிறோம். அதில் அபிப்பிராய பேதம் இருக்க முடியாது. இருந்தாலும் கூட சில நண்பர்கள்.

‘ நுண்ணிய நூல்பல கற்பினும் மற்றுந்தன்

உண்மை அறிவே மிகும் ’

என்பதற்கேற்ப பேசினார்கள். அதைப்பற்றி சபாநாயகரிடம் நான் சொல்லவேண்டியதில்லை. கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த என்னுடைய அருமை நண்பர் ஏதோ முன்னே வாலாட்டம் என்று சொன்னார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அந்த கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மைசூரிலே இருக்கிறது. அவர்கள் மைசூர் சர்க்காருக்குத் தேசிய ஒற்றுமையைப் பற்றி ஆலோசனை சொல்வார்களானால்

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1969 செப்டம்பர் 13]

மிகவும் நன்றாக இருக்கும் என்ற ஆலோசனையை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எங்கள் கட்சியைப் பொறுத்தமட்டிலும் எனக்கு ஏதாவது ஒரு சக்தி, திறமை இருக்குமானால் நிச்சயமாக இந்த சர்க்காருக்காக மட்டுமல்ல, இந்த மக்களுக்காக பரிபூரணமாக பிரயோஜனப்படுத்துவேன் என்ற வாக்குறுதியை மட்டும் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எந்தக் கட்சி ஆளுகிறது, எந்தக் கட்சி இருக்கிறது, யாருக்கு பெருமை என்பதல்ல. இது மக்களுடைய பிரச்சினை. தமிழக மக்களுடைய பிரச்சினை. இதில் எனக்கு இரண்டு வித தொடர்பு உண்டு. என்னுடைய மூதாதையர் பிறந்த கன்னட தேசத்திலேயிருந்து வந்தவன் நான். அப்பேர்ப்பட்ட நல்லவர்கள் இது மாதிரி (குறுக்கீடு) காவேரியும் அங்கிருந்து தான் வருகிறது, நானும் அங்கிருந்து வந்தவன்தான். ஆகவே, நான் இதற்கும் சொந்தமானவன், அதற்கும் உரிமை இருக்கிறது. இரண்டு சர்க்காரும் இதைக் கேட்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

ஒரே ஒரு விஷயம். இப்பொழுது காவிரி ஆற்றிலே இருக்கும் படியான தண்ணீர் 100-க்கு 100 பங்கு உபயோகிக்கப்படுகிறது "cent per cent of the waters of cauveri has been utilised." என்று நிபுணர்கள் சொல்கிறார்கள். அப்படி இருக்கும்போது அணை கட்டுகிறோம் என்று சொன்னால் அது மனிதாபிமானமா என்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். நமது சர்க்கார் இருக்கிறது, பலம் இருக்கிறது என்று பேசி பிரயோஜனம் கிடையாது. இப்பொழுது காவிரித் தண்ணீரை 100 சதவிகிதம் பிரயோஜனப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். அவர்கள் மேலே அணை கட்டிக் கொள்ளட்டும், ஆனால் கீழே தண்ணீர் வராது என்பதை அவர்கள் உணரவேண்டும். அதிகமாக பிளட்ஸ் வந்தால் எவ்வளவு தண்ணீர் வரும் என்று கணக்கெடுத்தார்கள். 1921-ம் வருடம், 1931-ம் வருடம், 1961-ம் வருடம் அப்பொழுதெல்லாம் வெள்ளம் வந்தபோது 2 இலட்சம் க்யூசெக்ஸ் தண்ணீர் வந்தது. வெளேன்றும் கணக்கு கிடையாது. ஆகவே தான் பாரதியார் அவர்கள் பாடினார்கள்:

“வங்கத்தில் ஓடிவரும் நீரின் மிகையால்
மையத்து நாடுகளில் பயிர் செய்குவோம்”

அதே மாதிரி கங்கை காவேரி இணைப்பு எந்த வருஷம்? 1974-ல் அல்ல; 2074-ல் நடக்குமா என்பது எனக்குத் தெரியாது. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் விவரங்களை நன்கு ஆராய்ந்து தெரிவித்திருக்கிறார்கள். 1974-ல் ஒப்பந்தம் முடிந்து, புதுத் திட்டம் என்பது இல்லை. அதற்கு மேல் உபரித் தண்ணீர் இருந்தால், அதை எப்படி உபயோகப்படுத்த முடியும் என்பதைத் தான் ஆராய வேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் அவரை மிகவும் பாராட்ட வேண்டும். அந்த நிலையை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

இன்னொரு விஷயம். 1924-ம் வருஷத்தில் இருந்த அரசியல் சூழ்நிலை வேறு. இன்று 1969-ல் இருக்கும் அரசியல் சூழ்நிலை வேறு. 1924-ல் மைசூர் ராஜா இருந்தார். இப்பொழுது மைசூர் ராஜா

1969 செப்டம்பர் 13] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

இருக்கிற இடமே தெரியவில்லை. 1947-ல் சுதந்திரம் பெற்றோம். 1950-ல் அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்தை நாம் உருவாக்கினோம். இப்பொழுது இந்தியா ஒரு சுதந்திர நாடாக, ஒரு ஐக்கிய நாடாக, தேசிய ஒருமைப்பாட்டு நாடாக விளங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. 1924-ம் வருஷத்தில் ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத்தை பற்றி இப்பொழுது எடுத்துப் பேசுவது கூட நல்லது அல்ல. இப்பொழுது தேசிய ஒருமைப்பாடு இருக்கும்படியான நிலையிலே, எந்த ஆறு எந்த இடத்திலே உற்பத்தியானாலும் சரி, இந்தியா ஒரே நாடு, காஷ்மீரி லிருந்து கன்னியாகுமரி வரையிலுள்ள மக்கள் அனைவருக்கும் சொந்தம். ஒருமைப்பாடு வளரவேண்டும் என்று சொல்கிறோம். நான் பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்த சமயத்தில் பேசியிருக்கிறேன்.

கான்ஸ்டிடியூஷனில் ஏதாவது தவறு செய்து இருப்போமானால், அதைத் திருத்தவேண்டும். இப்பொழுது அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்திற்கு 21 திருத்தங்கள் வந்துவிட்டன. இந்தத் திருத்தம் ஒரு முக்கியமான திருத்தம். ஒருமைப்பாடு பற்றி பேசுகிறோம். தேசிய ஐக்கியத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறோம். ஒரே மாநிலத்தில் உற்பத்தியாகி, அந்த மாநிலத்தில் மட்டும் ஓடி நிற்கிற ஆறு எதுவும் இந்தியாவில் கிடையாது. ஒரு மாநிலத்தில் உற்பத்தியாகி, மற்ற இடங்களிலும் ஓடி, கடைசியில் சமுத்திரத்தில் போய் விழுகின்ற ஆறுகள் தான் இருக்கின்றன. எவ்வளவு தூரம் அந்தத் தண்ணீரை நாட்டிலுள்ள மக்களுக்கு பயன்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும் என்ற நிலையிலேதான் பார்க்கவேண்டும். அப்படியில்லாமல், மேலே பிடித்து வைத்துக்கொள்வேன் என்று சொன்னால், அது இந்திய தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக்கு நிச்சயம் நல்லது அல்ல என்பதை பக்கத்து மாநில மக்கள் உணர்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். உணர்ச்சிவசப்பட்டு பேசாமல், உணர்ச்சியைக் காட்டி குழப்பாமல், சில பேர்கள் சில வேளைகளில் பேசுவது போல் 'அதெல்லாம் தவறு என்று நினைக்கிறேன், இதைச் செய்தால் நாங்கள் அதைச் செய்வோம்' என்றெல்லாம் பேசாமல், உட்கார்ந்து சுமுகமாகப் பேசி முடிக்கவேண்டும். இது விஷயத்தில் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எச்சரிக்கையாக இருக்கவேண்டும். தமிழகத்திலுள்ள எல்லா மக்களும், எந்தவிதமான அபிப்பிராய பேதமும் இல்லாமல், நாங்கள் கேட்டுக்கொள்கிறோம் என்ற நிலையிலே கேட்டுக் கொள்வோம்.

அணைக்கட்டு கட்டிவிட்டு, இருக்கும்படியான இடங்களிலெல்லாம் தண்ணீரை பூர்த்தி செய்து கொண்டு தான் ஒரு முடிவுக்கு வருவது என்பது தவறு. மைசூர் சட்டசபையில் 'நாங்கள் பணம் இருந்தால் கட்டிவிடுவோம், பணம் இல்லாததினால் தான் கட்டடால் இருக்கிறோம்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய சர்க்காரும் பணம் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையிலே பிரதம அமைச்சருடனும், மற்றும் நீர்ப்பாசனத் துறை அமைச்சருடனும் கூடிப் பேசி, உடனேயே, 1974-ம் ஆண்டுக்குள்ளாக என்று இல்லாமல், இந்த வருஷமே இதுபற்றி ஒரு இறுதி

[திரு. டி. ஜி. கருத்திருமன்] [1969 செப்டம்பர் 13]

யான முடிவுக்கு வரவேண்டியது மிகவும் அவசியம். என்னுடைய பூரணமான ஒத்துழைப்பும், காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய பூரணமான ஒத்துழைப்பும் சர்க்காருக்கு நிச்சயம் இருக்கும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்னொரு சந்தேகம். கேரளாவோடு தமிழ் நாடு அரசினர் ஒரு ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த ஒப்பந்தத்தில் பவானித் தண்ணீரைக் கொடுப்பதற்கு ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதில் கொஞ்சம் தாராள மனப்பான்மை காட்டியிருக்கிறார்கள். தியாகத்தை செய்திருக்கிறார்கள். விஞ்ஞான ரூபத்தில் தண்ணீரை மிச்சப்படுத்திக் கொள்வார்கள் என்று அவர்கள் தப்புக் கணக்குப் போட்டு விடக்கூடுமோ என்ற ஒரு சந்தேகம் இருக்கிறது. விஞ்ஞான கருத்துக்களைப் புகுத்தி பவானித் தண்ணீரை மிச்சப்படுத்திவிடுவார்கள் என்ற தப்பு அபிப்பிராயம் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டுவிடுமோ என்ற ஒரு பயம் எனக்கு இருக்கிறது. அதிகமாக தண்ணீர் இருக்கிறதோ, உபரித் தண்ணீர் இருக்கிறதோ என்று அவர்கள் எண்ணக்கூடும் என்ற பயம் இருக்கிறது. எந்த நிலையில் இருந்தாலும், முடிந்தவரைக்கும் தண்ணீரை முழுவதும் பயன்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும். பற்றாக்குறை இருக்கும்படியான நிலை இருக்கிறது என்பதை அவர்களுக்கு பூரணமாக எடுத்துக் காட்டவேண்டும். அந்த நிலையில் இருந்து இந்த விஷயத்தை விவாதிக்கவேண்டும்.

ஒப்பந்தத்தைச் செய்துவிட்டார்கள். இதற்கு முன்னால் இருந்த சர்க்காரும் சில ஒப்பந்தத்தைச் செய்திருக்கிறார்கள். சில ஆறுகளை விட்டுக்கொடுத்தார்கள். இதையெல்லாம் நன்றாக ஆலோசனை செய்யவேண்டும். பொன்னியின் செல்வன் என்று வீராப்பாக கூறப்படுகிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் 14 லட்சம் ஏக்கரா விவசாயத்தில் இருக்கிறது. உயர்ந்த நிலையில் இருந்துகொண்டு, மைசூரிலுள்ளவர்கள் தாங்கள் தர்மசுர்த்தாக்கள், தானம் செய்கிறோம் என்று சொன்னால்கூட, நாம் அதை ஏற்றுக்கொள்ள தயாராக இருக்கிறோம். இங்கு இருக்கிற மக்களுடைய உரிமையை மத்திய சர்க்கார் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். தெரிந்து கொள்வது மட்டுமல்ல. மத்திய சர்க்கார் டைரக்ஷன்ஸ் கொடுக்க வேண்டும்.

சட்ட அமைச்சர் கூட இப்பொழுது சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். ஏதாவது விவாதம் வந்தால், உட்கார்ந்து பேசலாம் என்று சொன்னார்கள். உட்கார்ந்து பேசுவது என்றால், அணையைக் கட்டிவிட்டு உட்கார்ந்து பேசுவது என்பது அல்ல. இது அவர்கள் இடத்திலுள்ள அணை. அதற்கு மத்திய சர்க்கார் பணம் கொடுக்க இருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் என்ஜினியர்களும், தமிழக சர்க்கார் என்ஜினியர்களும், மைசூர் சர்க்கார் என்ஜினியர்களும் சேர்ந்து ஒரு நல்ல முடிவுக்கு வரவேண்டும் என்று என்னுடைய கட்சியின் சார்பாக சொல்லிக் கொள்கிறேன். இந்தக் காவேரித் தண்ணீர் பிரச்சனை மைசூர், தமிழ் நாட்டில் இருக்கும் படியான மக்கள் பிரச்சனை, தமிழக மக்களின் சார்பாக, எங்கள்

1969 செப்டம்பர் 13] [திரு. பி. ஜி. சுருத்திருமன்]

கட்சியின் சார்பாக, இந்த சர்க்காருக்கு நாங்கள் பரிபூரண ஒத்துழைப்புக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். சர்க்கார் எடுக்கும் படியான எந்த நடவடிக்கையாக இருந்தாலும் அதற்கு நாங்கள் பரிபூரண ஆதரவு தருகிறோம். எங்களுடைய செல்வாக்கு என்று இருக்குமானால், அதை பரிபூரணமாக உங்களுக்குக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதை விவசாய மக்களுடைய சார்பாக, உற்பத்தி செய்யும்படியான உழவர்கள் சார்பாக, முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இத்துடன் என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. டி. எஸ். ஆதிமுலம் : ஆன் எ பாயிண்டு ஆப் ஆர்டர், ஸார். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒரு தன்மையார். ஆகவே, கன்னட தேசத்திற்குப் போய் அமைச்சர் பேசுவதாக இருந்தால், நம்முடைய சர்க்காருடைய தூது கோஷ்டியில் இவரையும் ஒரு மெம்பராக சேர்த்துக்கொள்வது நல்லது என்பதை ரூபகப் படுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது பாயிண்டு ஆப் ஆர்டர் அல்ல.

* மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, இன்று தமிழக அரசுக்கும், மைசூர் அரசுக்கும் இடையே ஏற்பட்டுள்ள சிக்கலைக் குறித்து அனைத்துக் கட்சியின் தலைவர்களும் இந்த மன்றத்தில் விவாதிக்கவேண்டும் என்று கூறியதற்கிணங்க இந்த விவாதம் மிகச் செம்மையாக நடைபெற்றிருக்கிறது. அனைவரும் மிகுந்த எச்சரிக்கையோடு விவாதங்களை நடத்தியிருக்கிறார்கள். உணர்ச்சிக்கு முதல் இடம் தராமல், உண்மைக்கு முதல் இடம் தந்து, நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் உள்பட இந்த விவாதத்தில் பங்கு கொண்டிருப்பது பாராட்டத்தக்கதாகும்.

இதிலே எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கொஞ்சம் காவிரியிலிருந்து பவானிக்குப் போனார்கள். எப்பொழுதுமே அவர் ரொம்பவும் பவானி பக்தர். அந்த பூஜை செய்யாவிட்டால், அவர்களுக்கு மன நிறைவு ஏற்படாது. என்கே மைசூர் அரசே நம்மோடு வாதம் செய்ய அவர்களுக்கு புள்ளிவிவரம் கிடைக்காதோ என்பதற்காக, என்ன இருந்தாலும் கொஞ்சம் கன்னடப் பற்று அவர்களுக்கு, பவானி பற்றிய ஒரு குறிப்பை தந்திருக்கிறார்கள். இந்த பவானி பற்றிய குறிப்பு பத்திரிகைகளிலே வெளிவருமானால், மைசூர் அரசினர் 'ஒரு நல்ல வாய்ப்பினை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் நமக்குத் தந்தார்' என்று, அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள தவற மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். எப்படியோ பிறந்த இடத்திற்கு கொஞ்சம் நல்லது செய்வது என்ற இந்த அற்புத காரியத்தை அவர்கள் செய்ததற்காக நான் அவர்களுடைய சாதாரியத்தை பாராட்டுகிறேன். ஆனால் இந்த விஷயம் விவாதிக்கப்படுகிற இந்த நேரத்தில் அது முற்றிலும் அவசியம்

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1969 செப்டம்பர், 13]

இல்லாத ஒன்றாகும் பரம்பிக்குளத்தைப் பற்றி அவர் குறிப்பிட்ட காரணத்தினால் பவானித் தண்ணீரை நாம் கொடுத்துவிட்டோம் என்கிற பழிச் சொல்லிலிருந்து விடுபட நான் பதில் அளிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

பவானியிலிருந்து எடுக்கப்படுகிற தண்ணீரை விட அதிகமாக நாம் ஆனைமலை ஆற்றிலிருந்து தண்ணீரைப் பெறுகிறோம். ஏதோ கேரள அரசை நம் அரசு ஏமாற்றி விட்டது என்றோ, அல்லது கேரள அரசு நம் அரசை ஏமாற்றிவிட்டது என்றோ இல்லாமல், மனிதாபிமானத்தோடு பிரச்சினைகளை ஆராய்ந்து, இரண்டு மாநில அரசுகளும், இந்தப் பிரச்சினையை அணுகி பரம்பிக்குளம்-ஆளியாறு நீர்ப் பங்கிடு ஒப்பந்தத்தைச் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். திரு. கே. எல். ராவ் அவர்கள்—அவர்கள் கட்சி நோக்கோடு எதையும் அணுகுபவர் அல்ல. இந்த ஒப்பந்தத்தைப்பற்றி இது ஒரு அருமையான ஒப்பந்தம் என்றும், மற்ற மாநிலங்களுக்கு வழிகாட்டியாக இது இருக்கவேண்டும் என்கிற அளவிலும் பெருமையோடு பாராட்டியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்த அளவில் பரம்பிக்குளம் ஆளியாறு ஒப்பந்தம் பற்றி விளக்கத்தை முடிக்க விரும்புகிறேன்.

இங்கே பேசப்பட்ட ஒரு கிணைந்த கருத்துக்களை, இன்னின்ன கருத்துக்கள் தான் பேசுவார்கள் என்று நான் எதிர்பார்த்து, ஓட்டு மொத்தமாக இப்பொழுது சட்ட மன்றத்தினுடைய விளக்க வேண்டுகோளாக மத்திய சர்க்காருக்கும், மைசூர் மாநில சர்க்காருக்கும் அளிக்கும் வகையில் சில விவரங்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

தமிழ் நாட்டில் காவிரிப்பாசனம் தொன்று தொட்டு இருந்து வருகிறது. பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரே கரிகாலன் கல்லணை கட்டியதும், காவிரியின் கரையைப் பலப்படுத்தியதும், வரலாற்றுச் சான்றுகளும் தமிழ் நாட்டுக்குக் காவிரியின் மேல் இருந்த உரிமைக்கு சான்றுகளாகும். (Prescription right) 19-ஆம் நூற்றாண்டின் கடைசியில் மைசூர், பல நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைத் தொடங்கிய பொழுது சென்னை மாநில அரசு தனது மறுப்பினை தெரிவித்தது. அந்த மறுப்பின் காரணமாக 1892-ஆம் ஆண்டு ஒரு உடன்பாடு ஏற்பட்டது. அந்த உடன்பாட்டின் அனுபந்தத்தில் கண்டுள்ள காவிரியும் அதன் உபநதிகளும், பெண்ணை, பாலாறு, துங்கபத்திரா போன்ற 15 நதிகளில் மைசூர் அரசாங்கம் நீர்த்தேக்கங்கள் கட்டுவதினால் அந்த நீர்த்தேக்கங்களைப் பற்றி முழுமையான புள்ளி விவரங்களையும் சென்னை அரசுக்குக் கொடுத்து அதன் முழு சம்மதத்தையும் பெற்ற பிறகே கட்டலாம் என்று 1892-ம் ஆண்டு ஒப்பந்தத்தில் 2-வது, 3-வது பிரிவுகளில் கூறப்பட்டுள்ளது.

மைசூர் அரசு தமிழகத்தில் குறிப்பாக தஞ்சை மாவட்டத்தில் காவிரிப்பாசனத்தைப் பாதிக்கின்ற வகையில் மேலும் சில நீர்த்தேக்கங்களைக் கட்ட முற்பட்டபோது அன்றிருந்த சென்னை அரசும் மைசூர் அரசும் 1924-ம் ஆண்டு ஒரு உடன்பாட்டை ஏற்படுத்திக் கொண்டார்கள்.

1969 செப்டம்பர் 13]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

அது, குறிப்பாக மைசூர் அரசு கிருஷ்ணராஜ் சாகர் அணைத் திட்டம் கட்டுவதற்கு அனுமதி வழங்குவதற்கு ஏற்படுத்திய ஓர் உடன்பாடாகும்.

அந்த உடன்பாட்டின்படி 45 ஆயிரம் மிலியன் கனஅடி (45 TMC) கொள் அளவுள்ள கிருஷ்ணராஜ் சாகர் அணை கட்ட அனுமதி அளிக்கப்பட்டது. ஆனால் அதே சமயத்தில் தமிழகத்தில் தொன்று தொட்டு இருந்து வந்த பாசனத்தோடு மேற்கொண்டு “காவிரி மேட்டூர் பிராஜக்ட் (BIMP), திட்டத்தின் கீழ் 3.01 லட்சம் ஏக்கர் புதியதாகப் பாசனம் ஏற்படுத்தவும் மேட்டூர் நீர்த்தேக்கம் கட்டவும் வழிவகை செய்யப்பட்டது.

இதை அன்னியில் மேற்கொண்டு மைசூர் அரசாங்கம் காவிரியிலும் அதன் உபநதிகளாகிய ஹேமாவதி, லட்சுமணதீர்த்தா, கபினி, சுவர்ணவதி, யாகச்சி போன்ற நதிகளில் நீர்த்தேக்கங்களைக் கட்ட வேண்டும் என்றால், தமிழக அரசுக்கு அந்த நீர்த் தேக்கங் களைப்பற்றிய முழு புள்ளி விபரங்களையும் தரவேண்டும்.

அம்மாதிரி நீர்த்தேக்கங்களை கட்டும்போது தமிழகத்திற்குச் சேரவேண்டிய தண்ணீரின் அளவு குறையக்கூடாது. அந்தத் தண்ணீரின் அளவு ஜூன் மாதத்தில் இருந்து ஜனவரி மாதம் முடிய வருடத்தில் 8 மாதங்களுக்கு ஒவ்வொரு மாதத்திலும் எந்த அளவு தண்ணீர் வந்து சேரவேண்டும் என்று தெளிவாக உடன் பாட்டில் குறிப்பிட்டுள்ளது. மீதியுள்ள 4 மாதங்களிலும் கோடைக் காலப் பயிருக்காக எவ்வளவு தண்ணீர் விட வேண்டும் என்றும் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

தண்ணீரின் அளவைத் திருச்சி மாவட்டத்தில் உள்ள மேல் அணைக்கட்டில் அளந்து பார்த்து நமக்குக் கிடைக்க வேண்டிய அளவு, தண்ணீர் வந்து சேருகிறதா என்று பார்த்துக் கொள்ளவும் வழி வகுக்கப் பட்டு இருக்கிறது.

இந்த உடன்பாடு, மைசூர் அரசு ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு மேற்படாமல் புதிய நீர்த் தேக்கங்களைக் கட்டிக்கொள்ள வழி வகை செய்கிறது என்பது உண்மை. ஆனால், அவர்கள் தமிழக அரசுக்கு முழு விபரங்களையும் தராமல் தமிழகத்தின் நீர்ப்பாசனத் திற்கு உத்திரவாதம் அளிக்கப்பட்டுள்ள நீரின் அளவுக்குக் குந்த கம் ஏற்படாமல் இருக்கிறதா என்று பார்க்காமல் எந்தத் திட்டங் களையும் மேற்கொள்ளக்கூடாது என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக் கிறது. இவ்வளவு இருந்தும் மைசூர் அரசு ஹேமாவதி, கபினி, ஹேராங்கி, சுவர்ணவதி போன்ற நதிகளில் நீர்த்தேக்கங்களைக் கட்டத் தொடங்கியிருக்கிறது. இது, தமிழ் நாட்டின் நீர்ப் பாசனத்தைப் பாதிக்கும் என்பதற்கு ஐயமே இல்லை.

ஆகவேதான் 1968-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்கள் அன்று பொதுப் பணித் துறை அமைச்சராக இருந்த நானும் மைசூர் மாநில முதல் வர் திரு. வீரேந்திர பட்டில் அவர்களும், மத்திய அமைச்சர்

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1969 செப்டம்பர் 13]

திரு. கே. எல். ராவ் அவர்களும், டெல்லியில் விவாதம் நடத்தினோம். அந்த விவாதத்தின்போது, திரு. வீரேந்திர பட்டில் அவர்களும், திரு. கே. எல். ராவ் அவர்களும், தமிழ் நாட்டுக்கு 1924-ஆம் ஆண்டு உடன்பாட்டின்படி உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்ட தண்ணீரின் அளவு கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று ஒப்புக் கொண்டார்கள். அதாவது தமிழகத்திற்கு உத்தரவாதமளிக்கப்பட்ட தண்ணீரின் அளவைத் தராமல் அவர்கள் தங்களின் புதிய நீர்த்தேக்கங்களில் தண்ணீரைத் தேக்கக்கூடாது என்று வலியுறுத்தி கூறினேன். அதற்கு ஒரு தண்ணீர் தேக்க முறை (Impounding formula) நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டுமென்று சொன்னேன். அதனையும் திரு. வீரேந்திர பட்டில் ஒப்புக் கொண்டார்கள்.

டெல்லி விவாதம் முடிந்த பிறகு மத்திய அரசும், நமது மாநில அரசும், பல தடவை எழுதிக் கேட்டும் மைசூர் அரசு நமக்கு முழுத் தகவல்களையும் தராதது மட்டுமின்றி, சரியாகப் பதில் கூட அனுப்பவில்லை.

திட்டக் குழுவும், மத்திய நீர்ப்பாசன மின்விசை வல்லுநர் குழுவும், ஹேமாவதி போன்ற எந்தத் திட்டத்திற்கும் அனுமதி அளிக்கவில்லை.

இந்தச் சூழ்நிலையில் இந்தப் பேரவையின் உறுப்பினர்கள், மைசூர் அரசு கட்ட இருக்கும் ஹேமாவதி போன்ற திட்டங்கள், தமிழகத்தின் பாசனத்தைப் பாதிக்கும் என்று ஐயப்படுவது முறையேயாகும். ஆனால் இந்தப் பிரச்சினையை எப்படி சுமுகமான முறையில் தீர்க்க முடியும் என்பதுதான் இன்று நம் முன் உள்ள கேள்வி. இது ஒரு மாநிலத்திற்கும் மற்றொரு மாநிலத்திற்கும் இடையில் ஏற்பட்டுள்ள பிரச்சினை. ஆகையினால், மத்திய அரசு தான் இதில் தலையிட்டு தீர்த்து வைக்க வேண்டும் என்பதும் முறையாகும். எனவே அவர்கள் தலையிட்டுத் தீர்த்து வைப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். ஏற்படுத்தப்படுகிற எந்த உடன்பாடுகளையும் மதிக்க வேண்டும் என்பது சாதாரண ஒரு நியதியாகும். அது இல்லையென்றால்; சமூகம் ஏது? அரசு ஏது? மைசூர் மாநில மக்களிடம், தமிழக மக்களுக்கோ, தமிழக அரசுக்கோ என்று முள்ள நடப்புறவு இதனால் பாதிக்கப்பட மாட்டாது என்றும், பாதிக்கக்கூடாது என்றும் நாம் அனைவரும் கருதுகிறோம். ஆனால், மைசூருக்கும் தமிழக அரசுக்கும் இடையில் 1892, 1924-ஆம் ஆண்டுகளில் ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத்தை மீறி, மைசூர் அரசு புதிய நீர்த்தேக்கங்களை கட்ட முற்பட்டுள்ளது. இது சரியும் அல்ல, முறையும் அல்ல. அவர்கள் மறுபரிசீலனை செய்து உடன்பாட்டில் கண்டுள்ள ஷரத்துகளின்படி புதிய நீர்த்தேக்கங்களைக் கட்டலாம். அதில் நமக்கு ஆட்சேபனை இல்லை. உடன்பாட்டிற்குப் புறம்பாகச் செல்லவேண்டாம் என்கிறோம், மைசூர் அரசு உடன்பாட்டை மதித்து நடக்குமானால் இரு அரசுகளுக்கும் இடையில் இன்று நிலவும் நல்லுறவு மேலும் வலுப்படும். அண்மையில் நமது பொதுப்

1969 செப்டம்பர் 13] [திரு. மு. கருணாநிதி]

பணி அமைச்சர் அவர்கள், டெல்லியில் திரு. கே. எல். ராவ் அவர்களையும் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்களையும் சந்தித்து நமது அரசின் சார்பில் உள்ள நியாய வாதங்களை வலியுறுத்திக் கூறியிருக்கிறார்கள். அவர்களும் உடனடியாக கவனம் செலுத்துவதாக உறுதி கூறியிருக்கின்றனர். இதுவரையில் கடைப் பிடிக்கப்பட்ட 'காலத்தாழ்வை' மேலும் தொடர்ந்து கடைப்பிடிக்காமல் மத்திய அரசு உடனடியாக இதில் தலையிட்டு, மைசூர் அரசு, தொடர்ந்து கட்டிக்கொண்டுவரும் 'ஹேமாவதி' போன்ற நீர்த் தேக்கங்களை தடுத்து நிறுத்த வேண்டுமென்று இந்த மன்றத்தின் சார்பாக வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன். மன்றத்தில் உள்ள எல்லாக் கட்சிகளின் சார்பிலும் எடுத்துரைக்கப்பட்ட கருத்துக்களின் அடிப்படையை உணர்ந்து, மைசூர் மாநில அரசு தமிழகத்தின் நியாயமான உரிமைக் குரலுக்கு மதிப்பளிக்க முன்வர வேண்டுமென்று மீண்டும் ஒருமுறை கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்திய ஒருமைப்பாட்டில் நம்பிக்கை கொண்டு செயலாற்றப்படும் நேரத்தில்—அந்தக் கொள்கைக்கு வலுவளிக்கும் வகையில் இந்திய அரசு, உடனடியாகச் செயல்பட்டு இந்த இரு மாநிலங்களுக்கிடையில் எழுந்துள்ள சிக்கலைத் தீர்த்திட முன்வர வேண்டுமென்று வலியுறுத்திக் கூறிக்கொண்டு, இந்த அளவோடு விடை பெறுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் 'நிகழ்ச்சிகள்' இன்று இந்த அளவோடு முடிவுகின்றன. நான் குறிப்பிடாமல் பேரவையை இப்பொழுது ஒத்திவைக்கிறேன்.

பின்னர், பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

யி.ப.
3-30

9. பேரவையின்முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

135. Notification issued with G.O. Ms. No. 3683, Home, dated the 16th December 1968 in regard to exemption from payment of tax in respect of vehicle bearing registration number MSQ 7645 belonging to Thiru Leside J. Shehan, United Nations Development Programme, care of Central Institute of Plastics Engineering and Tools, Guindy, Madras. [Laid on the Table of the House under Section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

136. Notification issued with G.O. Ms. No. 1478, Home, dated the 13th June 1969, in regard to exemption from payment of tax in respect of the scooter bearing registration number MSQ 2080, belonging to the Vivekananda Rock Memorial Committee, Madras. [Laid on the Table of the House under Section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]